

დანიელის წიგნი — ას სამოცდათხუთმეტი

განდიდებული ქრისტე: წინასწარმეტყველური პარალელები დანიელსა და გამოცხადებაში

Jeff Pippenger

2024-04-05

ქრისტეს ხილვა დანიელის წიგნის მეათე თავში იგივე ხილვაა, რომელიც იოანემ იხილა გამოცხადებაში. ეს იყო „marah“-ის ხილვა, რომელიც წარმოადგენს ქრისტეს გამოჩენის „mareh“-ის ხილვის მდებრობით ფორმას. „Mareh“ არის ორიათას სამასი წლის ხილვა, და მისი პირველადი მნიშვნელობაა „გამოჩენა“. ქრისტეს „გამოჩენა“ როგორც დანიელთან, ისე იოანესთან, ორივეგან განდიდებული ქრისტეს ხილვა იყო.

და პირველთვის ოცდამეოთხე დღეს, როცა ვიდექი დიდი მდინარის, ჰიდექელის, ნაპირთან, ავაპყარი ჩემი თვალები, შევხედე, და აჰა, ერთი კაცი, სელით შემოსილი, რომლის წელიც ოფაზის წმინდა ოქროთი იყო შემოსარტყლული; მისი სხეულიც ბივრილს ჰგავდა, მისი სახე კი — ელვის სახეს; მისი თვალები — როგორც ცეცხლის ლამპრები, მისი მკლავები და ფეხები — როგორც გაპრიალებული სპილენძის ბრწყინვალეობა, ხოლო მისი სიტყვების ხმა — როგორც მრავალთა ხმისა. დანიელი 10:4-6.

სიტყვა „mareh“, რომელიც ნიშნავს „გარეგნობას“, მოცემულ მონაკვეთში ითარგმნება როგორც „ელვის გარეგნობა“. ეს სიტყვა მეათე თავში ოთხჯერ არის გამოყენებული; ორჯერ იგი ითარგმნება როგორც „ხილვა“, ხოლო ორჯერ — როგორც „გარეგნობა“. იგი კიდევ სამჯერ გამოიყენება თავის მდებრობით ფორმაში. სიტყვა „marah“ „გარეგნობის“ ხილვის მდებრობითი გამოხატულებაა. იგი განისაზღვრება როგორც „სარკე“ და არის „კაუზატიური“ ზმნიზება, რომელიც იმის დანახვისას იწვევს იმას, რომ რაღაც მოხდეს.

გამომწვევი ზმნიზება წარმოიქმნება ზედსართავი სახელისაგან, რომელიც რაიმეს მოხდენას იწვევს ან რაიმე შედეგს წარმოშობს. ენასა და გრამატიკაში იგი ხშირად მიემართება ზმნებსა თუ კონსტრუქციებს, რომლებიც გამოხატავენ იმ აზრს, რომ ვინმე ან რამე იწვევს იმას, რომ ვინმემ ან რამემ შეასრულოს მოქმედება ან განიცადოს მდგომარეობა.

მაგალითად, წინადადებაში „მან იგი გააცინა“, ზმნა „გააცინა“ კაუზატიურია, რადგან იგი მიუთითებს, რომ ქვემდებარემ (მან) გამოიწვია, რათა დამატებამ (იგი) შეესრულებინა მოქმედება (სიცილი).

„მე ჩემი მანქანა შევაკეთებინე.“ (ამ წინადადებაში სუბიექტმა „მე“ გამოიწვია, რომ მოქმედება — მანქანის შეკეთება — სხვას შეესრულებინა.)

„მან თავის მოსწავლეებს გამოცდისთვის სწავლა აიძულა.“ (აქ მოქმედი პირი „მან“ იყო მიზეზი იმისა, რომ მის მოსწავლეებს გამოცდისთვის სწავლა დაეწყოთ.)

„მას თმა შეაჭრეს.“ (ამ შემთხვევაში ქვემდებარე „მას“ აღნიშნავს, რომ მან თმის შეჭრის მოქმედება სხვას შეასრულებინა.)

„კომპანიამ შენობა გაარემონტებინა.“ (ამ წინადადებაში კომპანია გახდა იმის მიზეზი, რომ ვიღაც სხვას შეესრულებინა შენობის რემონტის მოქმედება.)

„ჩვენ ბავშვებს საოჯახო საქმეებში დახმარებას ვაძიულებთ/მოვუწყობთ.“ (აქ ქვემდებარე „ჩვენ“ განიზრახავს, რომ ბავშვები ჩართოს საოჯახო საქმეებში დახმარების მოქმედებაში.) თითოეულ ამ მაგალითში კაუზატიური ზმნები (had, made, got, get) მიუთითებს, რომ ქვემდებარე აიძულებს ან განაპირობებს იმას, რომ ვინმე სხვამ შეასრულოს მთავარი ზმნით (repaired, study, cut, renovated, help) აღნიშნული მოქმედება.

გამოსახულების „mareh“ ხილვა, რომელიც მდებარეობს სქესის ფორმით „marah“-ად გამოითქმის და განისაზღვრება როგორც „სარკე“, ცხადყოფს, რომ განდიდებული ქრისტეს ხილვა აღიბეჭდება მათში, ვინც ამ ხილვას შეჰყურებს. როცა დანიელმა იხილა ქრისტეს „გამოსახულება“ ელვის სახით, ადამიანთა ერთმა ჯგუფმა შიშით გაიქცა, ხოლო დანიელში ამან მის შინაგანში სასწაულებრივი ცვლილება წარმოშვა.

და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; რადგან ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ, რათა დამალულიყვნენ. ამიტომ მე მარტო დავრჩი და ვიხილე ეს დიდი ხილვა, და ძალა აღარ შემრჩა ჩემში; რადგან ჩემი მშვენიერება შერყვნილებად მექცა ჩემში, და ძალა ვერ შევინარჩუნე. დანიელი 10:7, 8.

ჭეშმარიტება წარმოდგენილია ებრაული სიტყვით „ჭეშმარიტება“, რომელიც შედგება ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოებისაგან. ქრისტესათვის პირველი ასო და უკანასკნელი ასო ყოველთვის ერთია, რადგან ალფა და ომეგა მუდამ დასასრულს დასაბამთან ერთად წარმოადგენს. შუა, ანუ მეცამეტე ასო, ამბოხებას წარმოადგენს. დანიელი აცხადებს: „მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ხილვა“, ხოლო დანიელთან მყოფმა კაცებმა, რომლებიც ამბოხებაში ცხოვრობდნენ, „ხილვა ვერ იხილეს“. ამიტომ დანიელმა „მარტომ“ „იხილა დიდი ხილვა“. დასაწყისში და დასასრულში დანიელმა მარტომ იხილა ხილვა, ხოლო მეორე მოხსენიებამ გაქცეულთა ამბოხება გამოავლინა. დანიელი წარმოადგენს ღმერთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, რომლებიც მისი ხატის ჭვრეტის პროცესის მეშვეობით ქრისტეს ხატად იცვლებიან. ჩვენ უნდა შევხედოთ „სარკის“ ხილვას.

„ჩვენ უნდა გვქონდეს ღმერთის ცოდნა ცოცხალი გამოცდილებით. თუ განვაგრძობთ უფლის შესაცნობად სიარულს, შევიცნობთ, რომ მისი გამოსვლანი განწყობებულია როგორც განთიადი. ქრისტე მოგვიწოდებს, რომ აღვსილნი ვიყოთ ღმერთის მთელი სისავსით. მაშინ შეგვეძლება ქრისტიანული რელიგიის სრულყოფილება ჭეშმარიტად წარმოვადგინოთ. „ვინც შესვამს იმ წყალს, რომელსაც მე მივცემ მას,“ აცხადებს მაცხოვარი, „არასოდეს მოსწყურდება; არამედ წყალი, რომელსაც მე მივცემ მას, იქნება მასში წყლის წყაროდ, რომელიც იჩქეფს საუკუნო სიცოცხლისათვის.“ ქრისტეს სურს, რომ ჩვენ მისი თანამოშრომნი ვიყოთ.

როდესაც საკუთარი თავისაგან დავიცვებით, იგი მოგვცემს თავის მადლს, რათა სხვებს გავუზიაროთ. ორი ზეთისხილის რტო, რომლებიც ორი ოქროს მილით თავიანთგან ცლიან ოქროს ზეთს, უეჭველად მიაწვდიან განწმენდილ ჭურჭლებს სინათლეს, ნუგეშს, იმედსა და სიყვარულს მათთვის, ვინც გასაჭირშია. ჩვენ ღმერთს უნდა ვემსახუროთ არა წყვეტილ-წყვეტილად, არამედ მეტად. მაგრამ ამას მხოლოდ მაშინ შევძლებთ, თუ იესოსგან ვისწავლით და შევინარჩუნებთ მის სიმშვიდესა და გულით სიმდაბლეს. დავიმალეთ ღმერთში. ვიქონიოთ მასზე ნდობა. დავრჩეთ ქრისტეში. მაშინ ჩვენ ყველანი, „რომელნიც ღია სახით, ვითარცა სარკეში, ვუმზერთ უფლის დიდებას, გარდავიქმნებით იმავე ხატებად დიდებიდან დიდებაში,“ — ხასიათიდან ხასიათში. ღმერთი არც შენგან და არც ჩემგან შეუძლებელს არ მოელის. მისი მზერით ჩვენ შეიძლება მის ხატებად შევიცვალოთ.“ Signs of the Times, April 25, 1900.

დანიელის მეათე და მეცხრე თავებში გაბრიელი დანიელს აძლევს წინასწარმეტყველების გარეგანი და შინაგანი ხილვების განმარტებას, ხოლო დანიელის პირველი განცხადება მეათე თავის პირველ მუხლში არის ის, რომ მას ესმოდა ორივე ხილვა, წარმოდგენილი როგორც „საქმე“ და „ხილვა“. ეს გაგება მან მიიღო ოცდაერთი დღის დასასრულს, რომლის განმავლობაშიც გლოვაში იყო. ეს ოცდაერთი დღე მთავარანგელოზ მიქაელის მოსვლით დასრულდა. რიცხვი ორას ოცი და რიცხვი ოცდაორი, რომელიც ორას ოცის მეათედი, ანუ მეათედია, არის ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შერწყმის სიმბოლო, და სწორედ ოცდამეორე დღეს იქნა დანიელი შეცვლილი ქრისტეს ხატად.

მე არ მიჭამია საამური პური; ხორცი და ღვინო არ შემოსულა ჩემს პირში; არც საერთოდ მიცხია თავი, ვიდრე სამი სრული კვირა არ შესრულდა. ხოლო პირველი თვის ოცდამეოთხე დღეს, როცა ვიდექი დიდი მდინარის, ჰიდექელის, ნაპირთან, ავაპყარი თვალნი ჩემნი, შევხედე, და აჰა, ერთი კაცი, სელის სამოსლით შემოსილი, რომლის წელიც უპირის რჩეული ოქროთი იყო შემოსარტყლული. დანიელი 10:3–5.

დანიელი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ღვთის ერს, რომელმაც ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის მეშვეობით შეიცნო, რომ გაფანტულნი არიან, და რომელიც გლოვობს თავის გაფანტულ მდგომარეობას და ეძებს ნათელს. მათი გაფანტული მდგომარეობა ეზეკიელის წიგნის ოცდამეშვიდე თავში დახატულია, როგორც მკვდარი, გამხმარი ძვლებით სავსე ველი. ძვლები მკვდარია და გაფანტულია, მაგრამ ისინი ისრაელის სახლად არიან განსაზღვრულნი. უკანასკნელი დღეების ისრაელის სახლი არის ას ორმოცდაოთხი ათასი. ისინი გაფანტულნი არიან, როგორც დანიელმა შეიცნო იერემიასა და მოსეს წიგნებიდან. ეზეკიელთან ეს მკვდრები მოწმობენ, რომ ისინი თავიანთ მდგომარეობას შეიცნობენ.

შემდეგ მან მითხრა: მეო კაცისა, ეს ძვლები ისრაელის მთელი სახლია; აჰა, ისინი ამბობენ: ჩვენი ძვლები გამომშრალია და ჩვენი იმედი დაკარგულია; ჩვენ მოვიკვეთეთ ჩვენი ნაწილებისთვის. ეზეკიელი 37:11.

ისრაელის სახლი, რომელიც ძვლებია, აცხადებს, რომ ისინი „ჩვენი ნაწილებისაგან მოვიკვეთეთ.“ მათ თავიანთი გაფანტული მდგომარეობა შეიცნეს. უკანასკნელი

დღეების ისრაელის სახლი ათი ქალწულის იგავს სრულიად, ასო-ასო აღასრულებს, ხოლო მილერიტულ ისტორიაში იმ აღსრულების ამოცნობა, რომ ისინი თავიანთი ნაწილებისაგან მოვიკვეთნენ, გამოიკვეთა მაშინ, როდესაც გონიერმა ქალწულებმა გაიგეს, რომ დაყოვნების ჟამში იყვნენ, და აგრეთვე, რომ დაყოვნების ჟამი იგავის განსაზღვრული პერიოდი იყო. ეზეკიელში ისინი, ვინც თავიანთ გაფანტულ მდგომარეობას ცნობენ, ისინი არიან, რომლებმაც პირველი იმედგაცრუების შემდეგ შეიცნეს, რომ დაყოვნების ჟამში იყვნენ.

ეზეკიელის ძვლებიც და ათი ქალწულის იგავში მოხსენიებული ბრძენიც წარმოდგენილნი არიან დანიელის გლოვით იმ ოცდაერთი დღის განმავლობაში. ოცდაერთი დღის შემდეგ, ოცდამეორე დღეს, მიქაელი ჩამოვიდა და დანიელს მიეცა განდიდებული ქრისტეს ხილვა, რომელმაც დანიელი ქრისტეს ხატად გარდაქმნა. ბრძენმა ქალწულებმაც და მკვდარმა ძვლებმაც ასევე უნდა გაიარონ ის გარდაქმნა, რომელიც სარკისებრი ხილვით აღსრულდება.

დანიელი, ეზეკიელის მკვდარი ძვლები და მილერიტული ისტორიის ბრძენი ქალწულები — ყოველივე ეს თანხვედრაშია იმ ორ მოწმესთან, რომლებიც მოკლულნი არიან გამოცხადების მეთერთმეტე თავში. მოსე და ელია მოკლულნი იყვნენ, მაგრამ სამნახევარი სიმბოლური დღის დასასრულს ისინი უნდა აღმდგარიყვნენ. მოსე მიქაელმა აღადგინა, როგორც ეს იუდას წიგნშია მითითებული.

მაგრამ მიქაელ მთავარანგელოზმა, როცა ეშმაკს ედავებოდა და მოსეს სხეულის შესახებ დაობდა, ვერ გაბედა მის წინააღმდეგ შეურაცხყოფელი ბრალდების წაყენება, არამედ თქვა: უფალმა გრისხოს შენ. იუდა 1:9.

დანიელის მეათე თავში დანიელი იღებს სარკისებრ ხილვას, როდესაც მიქაელი გლოვის ოცდაერთი დღის შემდეგ ჩამოდის. მკვდრებს აღადგენს მიქაელის ხმა.

ვინაიდან თვით უფალი გადმოვა ზეციდან ძახილით, მთავარანგელოზის ხმით და ღვთის საყვირით; და პირველად აღდგებიან ქრისტეში მკვდარნი. 1 თესალონიკელთა 4:16.

დანიელის მეათე თავი ასახავს მესამე ანგელოზის ლაოდიკიურ მოძრაობიდან მესამე ანგელოზის ფილადელფიურ მოძრაობაზე გადასვლას. იგი შეესაბამება გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღწერილ ორ მოწმეს, ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში აღწერილ გამხმარ ძვლებს, ათი ქალწულის იგავში მოხსენიებულ გონიერ ქალწულებს და მილერიტებს, რომლებმაც ეს იგავი აღასრულეს. გაბრიელმა წარმოადგინა დიადი სარკის ხილვის განმარტება, ამასთან დაასრულა განმარტების საქმე, რომელიც მან მეცხრე თავში დაიწყო. ეს განმარტება შესრულდა იმით, რომ გაბრიელმა მიუთითა მეთერთმეტე თავში მოცემულ წინასწარმეტყველურ ისტორიაზე, რომელიც სინამდვილეში გრძელდება მეთორმეტე თავის პირველ სამ მუხლშიც. შემდეგ, მეთორმეტე თავის მეოთხე მუხლში, დანიელს ეუბნებიან, რომ დაბეჭდოს თავისი წიგნი.

დანიელის მეათე თავში, „ხაზი ხაზზე“, დანიელი წარმოადგენს ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხს, რომლებიც დანიელის მეორე თავშიც არიან წარმოდგენილნი როგორც გულმოდგინედ მაძიებელნი (სიკვდილის მუქარის ქვეშ), რათა გაიგონ გარეგანი წინასწარმეტყველური უწყება, რომელიც ნაბუქოდონოსორის მხედთა საიდუმლო ხატებითაა წარმოდგენილი. იგი ასევე ცდილობს გაიგოს შინაგანი წინასწარმეტყველური უწყების ხილვა, რომელიც ორი ათას სამასი დღითაა წარმოდგენილი. მეათე თავში გლოვის ოცდაერთი სიმბოლური დღის შემდეგ, იგი ბოლოს წარმოდგენილია როგორც ორივე გამოცხადების გამგები. მისი ეს გაგება სრულდება მაშინ, როდესაც მთავარანგელოზი ჩამოდის და მას სამჯერ ეხება.

მიქაელთან მისი გამოცდილება, მიქაელის ის ხილვა, რომელსაც მხოლოდ იგი ხედავს, ამზადებს მას, რათა მიიღოს წინასწარმეტყველების როგორც შინაგანი, ისე გარეგანი ხილვების სრული განმარტება. ეს გამოცდილება, მუხლზე მუხლი, მეტად დაწვრილებით არის გადმოცემული, როდესაც იგი შეერთებულია ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავთან, გამოცხადების მეთერთმეტე თავთან და ესაიას მეექვსე თავთან. მეთერთმეტე თავში ის მუხლი, სადაც გაბრიელი ამ ორ ხილვას აერთიანებს, არის მეათე მუხლი, რადგან იქ ჩრდილოეთის მეფე ციხესიმაგრემდე მიიწევს, მაგრამ მეტად აღარ. ციხესიმაგრე არის ერი, ან დედაქალაქი, ან ეგვიპტის მეფე ამ მუხლში, როგორც ამას ესაია განსაზღვრავს მეშვიდე თავში.

რადგან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი — რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი დაიმსხვრევა ისე, რომ აღარ იქნება ერი. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი — რემალიას ძე. თუ არ ირწმუნებთ, ჭეშმარიტად ვერ დამკვიდრდებით. ესაია 7:8, 9.

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე ეგვიპტის საზღვრამდე აღზევდება, და ეს მუხლი მას ეგვიპტის (სამხრეთის მეფის) „სიმაგრედ“ განსაზღვრავს. მეათე მუხლი შეიძლება ნაჩვენები იქნეს, როგორც 1989 წლის წარმომადგენელი, როდესაც საბჭოთა კავშირი წალეკილ იქნა პაპობისა და მისი წარმომადგენლობითი ჯარის — შეერთებული შტატების — მიერ. ეს იყო სამი წარმომადგენლობითი ომიდან პირველი, რომელიც საბოლოოდ მესამე წარმომადგენლობით ომში (პანიუმი) მესამე მსოფლიო ომად იქცევა. მეორე წარმომადგენლობითი ომი წარმოდგენილია მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებით და ამჟამად უკრაინაში მიმდინარეობს, სადაც რუსეთი სამხრეთის მეფეს წარმოადგენს, ისევე როგორც საბჭოთა კავშირი წარმოადგენდა სამხრეთის მეფეს 1989 წელს მის დამარცხებაში.

წარსულში გამოვიყენე გამოთქმა „ცივი ომი“, რათა განმესხვავებინა ეს სამი მარიონეტული ომი და მსოფლიო ომები. უკრაინაში სინამდვილეში მიმდინარეობს ნამდვილი საომარი მოქმედებები, ამიტომ იგი ფაქტობრივად ცივი ომი არ არის, მაგრამ იგი წარმოადგენს მარიონეტულ ომს პაპობასა და მის მოკავშირეებსა და რუსეთს შორის. მაგრამ უნდა იყოს მესამე მსოფლიო ომი, სადაც პრაქტიკულად ყოველი ერი სამიზნედ იქნება მიჩნეული.

ო, ნეტავ ღვთის ხალხს ჰქონდეს შეგრძნება იმ ათასობით ქალაქის მოახლოებული განადგურებისა, რომლებიც ახლა თითქმის კერპთაყვანისმცემლობას არიან მიცემულნი!...

„ურჯულოებამ თითქმის მიაღწია თავის ზღვარს. ქვეყნიერება აღრეულობით არის სავსე, და მალე დიდი შიში დაატყდება თავს ადამიანებს. დასასრული ძალიან ახლოს არის. ჩვენ, რომელთაც ჭეშმარიტება ვიცით, უნდა ვემზადებოდეთ იმისთვის, რაც მალე დაატყდება მსოფლიოს, როგორც ყოვლისმომცველი მოულოდნელობა.“ Review and Herald, September 10, 1903.

მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში სამხრეთის მეფე, რუსეთი, დაამარცხებს პაპობის მარიონეტულ არმიას, რომელიც წარმოდგენილია ნაცისტური რეჟიმით, ხელმძღვანელობს რა უკრაინის საომარ ძალისხმევას, და რომელსაც მხარს უჭერს პაპობის წინა მარიონეტული არმია — ამერიკის შეერთებული შტატები. მეორე მსოფლიო ომში პაპობის, ჩრდილოეთის მეფის, მარიონეტული არმია კომუნისტური რუსეთის წინააღმდეგ იყო გერმანიის ნაცისტური რეჟიმი, და ეს მარიონეტული არმია დამარცხდა, ისევე როგორც ახლო მომავალში კვლავ დამარცხდება უკრაინაში.

მესამე წარმომადგენლობითი ომი წარმოდგენილია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლების ფარგლებში და ძველი ისტორიის პერიოდში აღსრულდა პანიუმის ბრძოლით. მესამე წარმომადგენლობითი ომი განხორციელდება შეერთებული შტატების მიერ, როგორც პაპობის წარმომადგენლობითი არმიის მიერ, და ჩრდილოეთის მეფე იმ ბრძოლაში ათეიზმზე გაიმარჯვებს, როგორც პირველ წარმომადგენლობით ომში (ცივი ომი) გაიმარჯვა. პირველ და მესამე წარმომადგენლობით ომებში ჩრდილოეთის მეფე — პაპობა — ამარცხებს სამხრეთის მეფეს (საბჭოთა კავშირს), და შემდეგ ამარცხებს გაერთიანებულ ერებს. მისი წარმომადგენლობითი არმია ამ ორ ბრძოლაში იყო და კვლავაც იქნება შეერთებული შტატები.

ტრამპი ხელახლა იქნება არჩეული მერვე პრეზიდენტად, ანუ იმ შვიდი პრეზიდენტიდან ერთ-ერთად, რომლებიც მმართველობდნენ შეერთებულ შტატებში მას შემდეგ, რაც პირველი პროქსი-ომი (ცივი ომი) აღსრულდა 1989 წელს, რაც იყო აღსასრულის ჟამი მესამე ანგელოზის რეფორმაციული მოძრაობისთვის. ტრამპი წარმოადგენს რესპუბლიკურ რქას მიწის მხეცზე, და მან სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო „woke“ ათეიზმის მხეცის ხელით 2020 წელს, გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმის ქუჩაში მოკვლის აღსრულებაში.

ამერიკის მომავალი იმავე ისტორიის განმავლობაში წარმოადგენს ჭეშმარიტ პროტესტანტულ რქას, და 2020 წელს „ამერიკის მომავალმა“ სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო „ვოუკ“ ათეიზმის მხეცის ხელით. 2023 წელს, 2001 წლიდან ოცდაორი წლის შემდეგ, მიქაელი ჩამოვიდა, რათა დაეწყო იმ პროცესის განხორციელება, რომელსაც ეზეკიელი, იოანე, დანიელი და ესაია წარმოაჩენენ—ძლიერი ლაშქრის აღდგენა, რომელიც აღიმართება დროშად მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს.

1856 წელს ფილადელფიური მილერიტული მოძრაობა გარდაიქმნა ლაოდიკეურ მილერიტულ მოძრაობად და იქვე და მაშინვე უარყო „შვიდი ჟამის“ შესახებ გამრავლებული ცოდნა, ხოლო შემდეგ 1863 წელს სრულად და საბოლოოდ დაასრულა თავისი აჯანყება. მილერიტები იმ მდგომარეობიდან, რომელსაც მეექვსე ეკლესია — ფილადელფია — წარმოადგენს, გადავიდნენ მეშვიდე ეკლესიის გამოცდილებაში, და ეს გარდამტეხი წერტილი შეესაბამება 2023 წლის ისტორიას, როდესაც Future for America-ის ლაოდიკეური მოძრაობა მეშვიდე ეკლესიის გამოცდილებიდან კვლავ უბრუნდება ფილადელფიის, მეექვსე ეკლესიის, გამოცდილებას. ამ წინასწარმეტყველურ გამოყენებაში ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა, ისევე როგორც რესპუბლიკური რქა, ხდება მერვე, რომელიც იყო შვიდთაგანი.

უკრაინის ომის მეორე პროქსი-ომად ამოცნობის გასაღებია მეთათე მუხლისა და მეშვიდე მუხლის „სიმაგრე“. მეშვიდე მუხლში, რომელიც წარმოადგენდა 1798 წელს პაპობის მიერ მომაკვდინებელი ჭრილობის მიღებას, სამხრეთის მეფე შევიდა ჩრდილოეთის მეფის „სიმაგრეში“, და ეს აღსრულდა მაშინ, როცა ნაპოლეონის გენერალი შევიდა ვატიკანში და პაპი ტყვედ წაიყვანა. სამხრეთის მეფე შევიდა სიმაგრეში. მეთათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფემ, რომელიც წარმოადგენს პაპობას და მის პროქსი-ჯარს — შეერთებულ შტატებს, წაღეკა საბჭოთა კავშირის სტრუქტურა, მაგრამ „სიმაგრე“ მდგარი დატოვა. „სიმაგრე“ იყო თავი, დედაქალაქი — ეს იყო რუსეთი.

მაგრამ „თავი“, ანუ სიმაგრე, შეიძლება დამყარდეს მხოლოდ ორი ან სამი მოწმის საფუძველზე, ესაიას მეშვიდე თავის, მეშვიდე და მერვე მუხლების გამოყენებით. ესაიას მეშვიდე თავის მერვე და მეცხრე მუხლები იყო მთავარი საყრდენი ადგილი ჰაირამ ედსონის სტატიების სერიისათვის „შვიდ დროსთან“ დაკავშირებით, რომლებიც 1856 წელს გამოქვეყნდა. ის ორი მუხლი, რომლებიც ამყარებს, რომ რუსეთი არის სიმაგრე, რომელიც ამჟამინდელ უკრაინის ომში იმარჯვებს, ასევე არის ის ორი მუხლი, რომლებიც ადგენს საწყის წერტილს ორივე „შვიდი დროისათვის“, ისრაელის ჩრდილოეთ და სამხრეთ სამეფოთა წინააღმდეგ. მეთერთმეტე თავის მეთათე მუხლი განსაზღვრავს გარეგან ხილვას, რომლის საფუძველზეც, როგორც და უაიტი ასწავლის, დგას სამეფოთა აღზევება და დაცემა.

„ერების აღზევებისა და დაცემისაგან, როგორც ეს დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში ნათლად არის წარმოჩენილი, უნდა ვისწავლოთ, რაოდენ ფუჭია მხოლოდ გარეგნული და ამქვეყნიური დიდება. ბაბილონი, მთელი თავისი ძალითა და ბრწყინვალეობით, რომლის მსგავსი ჩვენს სამყაროს მას შემდეგ აღარ უხილავს, — ძალითა და ბრწყინვალეობით, რომლებიც იმ დროის ხალხს ასე მტკიცედ და მარადიულად ეჩვენებოდა, — რაოდენ სრულად გაქრა! როგორც „მინდვრის ყვავილი“, ისე დაიღუპა იგი. იაკ. 1:10. ასე დაიღუპა მიდია-სპარსეთის სამეფოც, აგრეთვე საბერძნეთისა და რომის სამეფოებიც. და ასე იღუპება ყველაფერი, რასაც საფუძველად ღმერთი არა ჰყავს. მხოლოდ ის, რაც მის განზრახვასთან არის დაკავშირებული და მის ხასიათს გამოხატავს, შეიძლება დარჩეს. მისი პრინციპებია ერთადერთი მტკიცე რამ, რაც ჩვენმა სამყარომ იცის.“ წინასწარმეტყველნი და მეფენი, 548.

სამი პროქსი ომი „ნათლად არის წარმოჩენილი დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში“, და ამ ჭეშმარიტების გასაღებია დანიელ 11-ის მეათე მუხლის „სიმაგრე“. მაგრამ მეათე მუხლი შინაგან ხილვასაც შეეხება, რადგან ორივე „შვიდი ჟამის“ საწყისი წერტილიც აღნიშნულია ესაიას მეშვიდე თავის მერვე და მეცხრე მუხლებში. გარეგანი და შინაგანი ვერ გაიმიჯნება, და ორი პერიოდი — ორ-ათას ხუთას ოც-ოცი წლისა — ასევე არის ეზეკიელის ორი ჯოხი, რომლებიც, როდესაც შეერთდებიან, წარმოადგენენ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას, რაც არის ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთება.

დანიელის გამოცდილება მიზეზობრივი „მარაპ“-ხილვის მიმართ წარმოადგენს წინასწარმეტყველების იმ ხაზს, სადაც მიქაელი ჩამოდის და აღადგენს თავისი უკანასკნელი დღეების ხალხს. ეს აღდგომა წარმოადგენს იმ საფეხურებს, რომელთაც ქრისტე აღასრულებს, რათა თავისი ღვთაებრიობა შეუერთოს თავისი უკანასკნელი დღეების ხალხის ადამიანურ ბუნებას. ეს აღსრულება ღვთიური გონების ადამიანურ გონებასთან შეერთებით, რათა მათ ერთი გონება ჰქონდეთ, და ეს აღსრულება ტახტის დარბაზში, უწმინდეს ადგილას, რომელიც არის „სიმაგრე“, რომელსაც და უაითი განსაზღვრავს როგორც სულის „ციტადელს“ (სიმაგრეს).

ტახტის დარბაზში ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხი იღებს ქრისტეს გონებას და შემდეგ ქრისტესთან ერთად დასმულნი არიან ზეციურ ადგილებში. ზეციური ადგილი, სადაც ქრისტეა დამჯდარი, არის სიმაგრე, ანუ ტაძრის თავი. სხეულის ტაძარს აქვს ქვედა ბუნება, რომელიც არის ხორცი, ანუ სხეული. მას ასევე აქვს უმაღლესი ბუნება, რომელიც არის გონება. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში გასაღები, რომელიც აღნიშნავს გარეგანი ხილვის სიმაგრეს, ასევე აღნიშნავს შინაგანი ხილვის სიმაგრეს და ამით განსაზღვრავს იმ ისტორიას, სადაც რესპუბლიკანიზმისა და პროტესტანტიზმის რქები გარდაიქმნება მხეცის ხატად (რესპუბლიკანიზმი), ან ღმერთის ხატად (ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმი). ამის შემდეგ ორივე რქა ხდება მერვე, რომელიც შვიდთაგანია.

ამგვარად, პროტესტანტიზმის ჭეშმარიტი რქა არის ფილადელფიური რქა, რომელიც არის ეზეკიელის ძლევა მოსილი ლაშქარი და ესაიას დროშა, რომელიც აღიმართება მხეცის ხატის წინააღმდეგ ბრძოლაში—ჯერ შეერთებულ შტატებში, ხოლო შემდეგ მთელ მსოფლიოში. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი განსაზღვრავს წმინდა ისტორიაში იმ წერტილს, სადაც კვერთხების შეერთება იწყება. უკრაინის ომი 2014 წელს დაიწყო, მაგრამ მხოლოდ 2022 წელს დაიწყო რუსეთმა უკრაინაში შეჭრა. 2023 წელს, 2001 წლიდან ოცდაორი წლის შემდეგ, მიქაელმა დაიწყო თავისი საქმე იმათ აღსადგენად, რომელთაც 2020 წელს ათი ქალწულის იგავის აღსრულებაში თავიანთი პირველი იმედგაცრუება განიცადეს. მან პირველად აღადგინა „ხმა“, რომელიც ახლა უდაბნოში ღაღადებს. 2023 წლის ივლისში ამ ხმამ დაიწყო ღაღადება, და ეს იყო იგივე ხმა, რომელიც აღიმართა მესამე ანგელოზის რეფორმაციული მოძრაობის დასაწყისში 1989 წელს, რადგან იესო ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით ასახავს.

უდაბნოში მღაღადებელი „ხმა“ ჟღერადობას იწყებს გამოცხადების პირველი თავის წარდგენით, სადაც ღმრთიურისა და ადამიანურის შეერთება წარმოადგენილია როგორც

იესო ქრისტეს გამოცხადება — გამოცხადება, რომელიც იხსნება სწორედ გამოცდის ვადის დახურვის წინ. დანიელმა ეს გამოცხადება მეათე თავში განიცადა, „მიზეზობრივი“ ხილვით. ღმრთიურისა და ადამიანურის შეერთება გამოცხადების პირველ მუხლებში, პირველი მოხსენიების წესის თანახმად, უმნიშვნელოვანეს ჭეშმარიტებას წარმოადგენს. ღმრთიურისა და ადამიანურის ეს შეერთება, რაც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას, სრულდება ღმერთის სიტყვის მიერ. ეს სიტყვა მამისგან ეძლევა ძეს, რომელიც მას თავის ანგელოზს აძლევს, ხოლო იგი შემდეგ ამ ცნობას ადამიან წარმომადგენელს გადასცემს. პირველი ორი საფეხური ღმრთიურით არის წარმოდგენილი. ამ ორ საფეხურს ის განმასხვავებელი ნიშანი აქვს, რომ ღმრთიურების მეორე საფეხური იმ ღმრთიურებას წარმოადგენს, რომელმაც ყოველივე შექმნა. მომდევნო ორი საფეხური ღმერთის ქმნილებებით არის წარმოდგენილი. პირველი საფეხური უცოდველი ანგელოზია, ხოლო ღმერთის ქმნილების მეორე გამოვლინება იყო ის, რომელსაც მიეცა ძალა, თავისი გვარისამებრ ხელახლა შეექმნა. ეს მეოთხე საფეხური, რომელიც ადამიანობას წარმოადგენს, შემდეგ უნდა აეღო ეს ცნობა და ეკლესიებისთვის გაეგზავნა, რათა ეკლესიებს „წაეკითხათ და მოესმინათ“ ის, რაც მასში იყო დაწერილი.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გააგზავნა და თავისი ანგელოზის მეშვეობით აუწყა ეს თავის მონას, იოანეს: რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია მკითხველი და ისინი, რომელნიც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოს არის. იოანე შვიდ ეკლესიას, რომლებიც აზიაში არიან: მადლი თქვენდა და მშვიდობა მისგან, რომელიც არის, რომელიც იყო და რომელიც მოდის; და შვიდი სულისგან, რომლებიც მის ტახტის წინაშე არიან; და იესო ქრისტესგან, რომელიც არის ერთგული მოწმე, მკვდრეთით პირშო და ქვეყნის მეფეთა მთავარი. მას, რომელმაც შეგვიყვარა ჩვენ და საკუთარი სისხლით განგვბანა ჩვენი ცოდვებისგან, და გვყო მეფეებად და მღვდლებად ღმერთისა და თავისი მამისათვის, მას დიდება და ხელმწიფება უკუნითი უკუნისამდე. ამინ. აჰა, იგი მოდის ღრუბლებით, და იხილავს მას ყოველი თვალი, ისინიც, რომელთაც განგმირეს იგი; და დედამიწის ყველა ტომი იგლოვებს მის გამო. დიახ, ამინ. მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული, ამბობს უფალი, რომელიც არის, რომელიც იყო და რომელიც მოდის, ყოვლისმპყრობელი. მე, იოანე, თქვენი ძმაც და იესო ქრისტეს ჭირში, სასუფეველსა და მოთმინებაში თქვენი თანაზიარი, ვიყავი კუნძულზე, რომელსაც პატმოსი ეწოდება, ღვთის სიტყვისა და იესო ქრისტეს მოწმობისათვის. უფლის დღეს სულში ვიყავი და ჩემს უკან გავიგონე დიდი ხმა, როგორც საყვირისა, რომელიც ამბობდა: მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და: რასაც ხედავ, წიგნში დაწერე და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, სმირნას, პერგამოსს, თიატირას, სარდესს, ფილადელფიას და ლაოდისკიას. გამოცხადება 1:1–11.